

[Axel Christensen.]

skal fremskaffes, haaber vi, at det maa være muligt at finde andre Dækningsformer end en saa haard Beskatning af de almindelige Forbrugsvarer.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tilsige velvillig Medvirken i Arbejdet i Udvalget og til Gennemførelse af Loven.

J. S. Foget: Denne Lov er saa umulig, at end ikke de Ordførere, som har skullet anbefale den, har kunnet gøre det helt og fuldt. De Indlæg, vi hidtil har hørt, har været en lang Række af Undskyldninger for, at man vilde gennemføre Loven. Derfor burde Konsekvensen ogsaa være, at Loven blev bragt til Ophør. Skatten virker uretfærdigt. Det Grundlag, man i sin Tid fremførte for dens Gennemførelse, er bortfaldet, men alligevel fortsætter man.

Det vilde ikke være til nogen Nytte for mit Vedkommende at debattere Enkeltheder. Smaaændringer i Loven vilde jo ikke udslutte den. Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at jeg stemte mod Lovforslaget forrige Gang, og jeg agter ogsaa denne Gang at stemme imod det.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker de ærede Ordførere, som har modtaget dette Lovforslag paa en, jeg kan maaske sige efter Omstændighederne velvillig Maade. Ogsaa jeg er af den Opfattelse, at det vilde være meget ønskeligt snarest at komme bort fra i hvert Fald store Dele af de Skatteforhøjelser eller Skattepaalæg, som der her er Tale om. Men som Tiden er, kan jeg ikke tage Ansvaret for, at disse Afgifter nu skulde falde bort. Det er jo rigtigt, som det er sagt, at da den oprindelige Lov blev gennemført i Marts Maaned, var det med andre Formaal for Øje end dem, der nu er til Stede. De Udgifter, man dengang tog Sigte paa, i alt Fald de, som spillede en afgørende Rolle ved Gennemførelsen af Lovforslaget, eksisterer ikke mere. Paa den anden Side har Situationen med Hensyn til den øvrige Beskatning helt ændret sig og maa befrygtes at ville ændre sig i endnu højere Grad i den kommende Tid. Hvis de tidligere Skatter, bl. a. den Indkomstskat, der var gennemført, inden Loven om Forbrugsafgifter blev gennemført, havde kunnet holde i den kommende Tid, vilde der naturligvis ikke være nogen Anledning til at opretholde Loven, som den er, men ikke mindst i det kommende Finansaar maa man være forberedt paa, at der kan gaa et meget stærkt Svind i de øvrige Skatter.

Det er ikke muligt paa nærværende Tidspunkt at sige, hvad den her foreslaede Beskatning vil give frem i Tiden. Der er i Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i det andet høje Ting, foretaget en Opgørelse eller Kalkulation, hvorefter man er kommet til et Beløb af 35 Mill. Kr., og det hævdes nu og er ogsaa sagt fra Erhvervs side, at dette Beløb skønnes at være for lavt. Jeg vil her gøre opmærksom paa, at den Periode, som Forlængelsen af Lovens Gyldighedstid paa store Omraader drejer sig om, er ikke 5 Maaneder, men kun 4 Maaneder. Den nugældende Lov virkede afgiftsmæssigt for Statskassen først fra Maj Maaned, da den blev gennemført i de allersidste Dage af Marts; den gav ikke nogen Indtægt i April Maaned. Den gældende Lovs Virkninger gaar faktisk fra Maj til November, og den nye Lov faar med Hensyn til de Afgifter, der betales bagud, kun Virkning for 4 Maaneder, og for en Dels Vedkommende er der saadanne Kreditter for Afgifterne, at det bliver en endnu kortere Periode af indeværende Finansaar, denne Lov kommer til at virke i. Dertil kommer, at man i hvert Fald for Importafgiftens Vedkommende maa regne med, at Provenuet i de Maaneder, Loven vil komme til at gælde, vil blive væsentlig mindre end det, der er gaaet ind i den første Del af Perioden, idet man bl. a. da havde store Frihavslagre liggende efter Krigens Udbrud, som har bevirket, at der i de første Maaneder kom et langt højere Beløb ind ved Importafgiften end det, man nu kan paaregne. Jeg er derfor ikke tilbøjelig til at tro, at de 35 Mill. Kr. er for lavt ansat, men det kan naturligvis være vanskeligt at skønne over.

Naar det siges, at Afgiften for de 7 Maaneder, hvori den første Lov er gældende, skulde være paa over 100 Mill. Kr., er det helt forkert. Der er til Dato paa Importafgiften og Manufakturvareafgiften indgaaet et Beløb paa omkring 50 Mill. Kr., og jeg tror ikke, man alt i alt kommer væsentlig op over de 85 Mill. Kr., som der er regnet med. Paa de Omraader, hvor Loven af Marts 1940 betegnede en Afgiftsforhøjelse, hvor der i Forvejen var Afgift, f. Eks. Tobaksafgiften og Afgiften paa Omsætning af stærke Drikke, er det i det hele problematisk, hvor meget de nye Afgifter har givet, for det er klart, at selv om mange andre Forhold spiller ind med Hensyn til den Nedgang i Produktion og Omsætning, der har været, vil disse Afgifter have lagt et vist Tryk paa Omsætningen, og Indtægten vilde utvivlsomt være blevet forholdsvis større paa visse Omraader, hvis ikke man havde lagt den